

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2006253 van 8 juli 2013

Opposant: **Aldi Einkauf GmbH & Co. oHG**
Eckenbergstrasse 16
45307 Essen
Duitsland

Gemachtigde: **Merkenbureau Knijff & Partners B.V.**
Leeuwenveldseweg 12
1382 LX Weesp
Nederland

Ingeroepen recht 1: **Benelux inschrijving 522048**
ALDI

Ingeroepen recht 2: **Europese inschrijving 2019867**
ALDI

Ingeroepen recht 3: **Europese inschrijving 3639382**
ALDI

Ingeroepen recht 4: **Internationale inschrijving 870896**
ALDI

tegen

Verweerder: **Kaldi B.V.**
Popovstraat 70
8013 RK Zwolle
Nederland

Gemachtigde: **V.O.**
Johan de Wittlaan 7
2517 JR 's-Gravenhage
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1218590**
KALDI

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 31 januari 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk KALDI voor waren en diensten in de klassen 11, 21, 30, 32, 41 en 43. Het depot is onder nummer 1218590 in behandeling genomen en gepubliceerd op 28 februari 2011.

2. Op 19 april 2011 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Benelux inschrijving 522048 van het woordmerk ALDI, ingediend op 20 januari 1993 en ingeschreven voor waren in de klassen 8, 9 en 11;
- Europese inschrijving 2019867 van het woordmerk ALDI, ingediend op 27 december 2000 en ingeschreven op 3 augustus 2007 voor waren en diensten in de klassen 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34 en 36;
- Europese inschrijving 3639382 van het woordmerk ALDI, ingediend op 4 februari 2004 en ingeschreven op 22 juli 2005 voor diensten in de klassen 36, 39, 41 en 43;
- Internationale inschrijving 870896 van het woordmerk ALDI, ingediend op 11 augustus 2005 en ingeschreven op 11 januari 2007 voor diensten in de klassen 35, 38, 40, 41 en 42;
- ALDI, volgens opposant een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

3. Volgens de registers is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten. Bij het indienen van de argumenten heeft opposant te kennen gegeven zich niet langer te baseren op een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op een deel van de waren en diensten van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk. Op 20 april 2011 verstuurde het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna "het Bureau") de kennisgeving van ontvankelijkheid van de oppositie. Aangezien er tegen ingeroepen recht E 3639382 een vordering tot nietig- of vervallenverklaring werd ingediend, werd de procedure voor de duur van deze procedure ambtshalve opgeschort.

8. Op 24 november 2011 heeft opposant het Bureau op de hoogte gebracht van het einde van genoemde procedure. Het Bureau heeft partijen vervolgens op 25 november 2011 op de hoogte gebracht van het einde van de ambtshalve opschorting en het begin van de cooling off.

9. Naar aanleiding van een gezamenlijk verzoek tot verlenging van de cooling off is de contradictoire fase van de procedure aangevangen op 26 maart 2012. Het Bureau heeft op 2 april 2012 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 2 juni 2012 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

10. Op 25 mei 2012 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 30 mei 2012 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 30 juli 2012 is gegeven om hierop te reageren.

11. Op 24 juli 2012 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij bestrijdt dat de merken en het teken op verwarringwekkende wijze overeenstemmen, maar dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot de gebruiksplichtige ingeroepen rechten.

12. Op 6 augustus 2012 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 6 oktober 2012.

13. Op 4 oktober 2012 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze op 11 oktober 2012 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 11 december 2012 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.

14. De verweerder heeft op 11 december 2012 gereageerd op de bewijzen van gebruik. Deze reactie is door het Bureau aan de opposant gezonden op 13 december 2012.

15. Op 21 december 2012 heeft verweerder zijn reactie op de argumenten van opposant ingediend. Op 7 januari 2013 heeft het Bureau een mededeling aan beide partijen gestuurd dat deze reactie van verweerder te laat was ingediend en derhalve niet in overweging zal worden genomen bij het nemen van de beslissing.

16. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

17. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

18. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten opposant

19. Bij het indienen van de argumenten geeft opposant aan dat hij zich niet langer baseert op een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs. Bovendien wijst hij op een vergelijkbare oppositie waarin het Bureau reeds een beslissing heeft genomen (BBIE, oppositiebeslissing 2000508, Kaldi II, 18 september 2009).

20. Alle ingeroepen rechten zijn zuivere woordmerken, evenals het bestreden teken. Alle letters van het ingeroepen recht komen voor in het betwiste teken en wel in dezelfde volgorde, aldus opposant. De enkele letter verschil aan het begin van het bestreden teken kan de globale indruk van visuele en auditieve overeenstemming niet teniet doen volgens opposant. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde, nu de woorden ALDI en KALDI geen relevante betekenis hebben.

21. De waren en diensten zijn identiek, dan wel soortgelijk aan elkaar. Hoewel opposant geen bescherming heeft voor waren in klasse 21, is er wel sterke soortgelijkheid met de waren zoals koffiemolens, koffiefilters of koffie-, thee- en chocoladebekers van opposant, aangezien onder gerei of vaatwerk voor de huishouding en of keuken ook koffieapparaten, maar ook koffie- of theepotten kunnen vallen, aldus opposant. Er is volgens opposant dan ook sprake van complementariteit.

22. Opposant verzoekt het Bureau de oppositie toe te wijzen, het bestreden depot door te halen en verweerder in de kosten te verwijzen.

23. In reactie op het verzoek van verweerder stelt opposant dat enkel Benelux inschrijving 522048 en Europese inschrijving 3639382 gebruiksplichtig zijn. Opposant geeft aan dat hij voor de betreffende Benelux inschrijving geen stukken kan overleggen, hij dient wel bewijzen van gebruik in voor de betreffende Europese inschrijving.

B. Argumenten verweerder

24. Verweerder bestrijdt dat het bestreden teken op verwarringwekkende wijze auditief en/of visueel zou overeenstemmen met de ingeroepen rechten en verzoekt, alvorens dit nader toe te lichten, om bewijzen van gebruik.

25. In reactie op de bewijzen van gebruik stelt verweerder dat Benelux inschrijving 522048 volgens hem buiten beschouwing moet worden gelaten nu hiervoor geen bewijzen van gebruik zijn overgelegd. Het bewijs van gebruik ten behoeve van de Europese inschrijving is uiterst mager volgens verweerder. Het lijkt er volgens hem op dat de naam ALDI REISEN is gebruikt voor het aanbieden van reizen, maar dat er onder het merk ALDI zelf geen voedsel en dranken worden verkocht of onderdak wordt verleend. Dit wordt gedaan door derden. Het ingediende materiaal is volgens verweerder niet voldoende om te bewijzen dat er sprake is van normaal gebruik van de diensten in klasse 43.

III. BESLISSING**A. Gebruiksbewijzen**

26. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

27. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 28 februari 2011. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 28 februari 2006 tot 28 februari 2011.

28. Opposant heeft in zijn reactie op de bewijzen van gebruik aangegeven geen bewijs van gebruik in te dienen voor Benelux inschrijving 522048, dit ingeroepen recht zal dan ook buiten beschouwing worden gelaten. Europese inschrijving 2019867 en internationale inschrijving 870896 zijn nog niet gebruiksplichtig. Aangezien Europese inschrijving 3639382 meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag werd ingeschreven, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen voor dit ingeroepen recht gegrond.

29. Overeenkomstig regel 1.29 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

30. Het ingeroepen recht is een gemeenschapsmerk, zodat de gebruiksverplichting wordt beheerst door artikel 15 van verordening (EG) Nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (hierna: "GMVo."). Dit artikel, met als opschrift "Gebruik van het gemeenschapsmerk", luidt als volgt:

"Een Gemeenschapsmerk waarvan de houder vijf jaar na de inschrijving binnen de Gemeenschap geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, of waarvan gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaar geen normaal gebruik is gemaakt, is vatbaar voor de sancties van deze verordening, tenzij er geldige redenen zijn voor het niet gebruiken."

31. In zijn arrest van 19 december 2012 (zaak C-149/11, Onel) heeft het HvJEU deze bepaling nader uitgelegd. Met betrekking tot het begrip "binnen de Gemeenschap" overweegt het Hof dat er een verschil bestaat tussen de territoriale omvang van de bescherming die aan nationale merken wordt verleend en die van de bescherming die aan gemeenschapsmerken wordt verleend. Een gemeenschapsmerk geniet in territoriaal opzicht immers een ruimere bescherming dan een nationaal merk. Hierdoor kan redelijkerwijs worden verwacht dat een gemeenschapsmerk op een groter grondgebied wordt gebruikt, behoudens het geval dat de markt van de waren of diensten in kwestie in de praktijk territoriaal beperkt is. Er moet daarbij worden geabstraheerd van de grenzen van het grondgebied van de lidstaten. Het Hof concludeert:

"Van een gemeenschapsmerk wordt „normaal gebruik gemaakt” in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009 wanneer het wordt gebruikt overeenkomstig de wezenlijke functie ervan en teneinde in de Europese Gemeenschap marktaandeel te behouden of te verkrijgen voor de door dit merk aangeduide waren of diensten. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of deze voorwaarden zijn vervuld in het hoofdgeding, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden, zoals met name de kenmerken van de betrokken markt, de aard van de door het merk beschermde waren of

diensten, de territoriale en kwantitatieve omvang van het gebruik alsook de frequentie en de regelmaat ervan.”

32. De drempel voor normaal gebruik van een gemeenschapsmerk ligt in de regel dan ook hoger dan voor normaal gebruik van een nationaal (of Benelux) merk. Er moet worden aangetoond dat het merk is gebruikt teneinde *in de Europese Gemeenschap* marktaandeelen te behouden of te verkrijgen en daarbij moet rekening worden gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

33. Opposant dient een tweetal brochures met reisaanbiedingen in het Duits in, afkomstig van *aldi-reisen.de* en gedateerd uit 2009 en 2010.

34. De markt voor reizen is geenszins territoriaal beperkt, maar strekt zich uit over het grondgebied van de gehele Gemeenschap. De ingediende stukken hebben niet alleen enkel betrekking op Duitsland, hetgeen in casu een zeer beperkt deel van de markt van de waren in kwestie is, maar zijn daarbij ook bij lange na niet toereikend om normaal gebruik gedurende de relevante periode aan te tonen. De bewijzen van gebruik dienen immers aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren en of diensten waarop de oppositie berust en die gegevens ontbreken volledig.

Conclusie

35. Op basis van de ingediende stukken is het Bureau van oordeel dat niet is aangetoond dat Europese inschrijving 3639382 normaal gebruikt is in de relevante periode. Bovendien is het Bureau van oordeel dat, rekening houdende met de relevante markt van diensten waarvoor het merk bescherming geniet, gebruik van het merk in een dergelijk beperkt deel van de markt onvoldoende is om normaal gebruik van het gemeenschapsmerk in het onderhavige geval aan te tonen.

A.2 Verwarringsgevaar

36. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

37. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: “Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan.”

38. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: “Richtlijn”) dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als

het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren en diensten

39. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

40. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

41. Aangezien de ingeroepen rechten identiek zijn, worden de waren- en dienstenlijsten hieronder geconsolideerd weergegeven. Rekening houdend met de waren en diensten waarop de opposant de oppositie heeft gebaseerd en rekening houdend met het buiten beschouwing laten van de ingeroepen rechten waarvoor het normale gebruik in de relevante periode niet werd aangetoond, zijn de te vergelijken waren en diensten de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	KI 11 Verlichtings-, verwarmings-, stoomopwekkings-, kook-, koel-, droog-, ventilatie- en waterleidingsapparaten en sanitaire installaties; koffiebranders, koffiefilters, elektrisch; koffiezetapparaten (elektrisch), koffieroosters; espressomachines.
	KI 21 Gerei en vaatwerk voor de huishouding of de keuken (niet van edele metalen noch verguld of verzilverd); kammen en sponzen; borstels (uitgezonderd penselen); materialen voor de borstelfabricage; reinigingsmateriaal; staalwol; ruw of halfbewerkt glas (uitgezonderd glas voor bouwdoeleinden); glas-, porselein- en aardewerk voor zover niet begrepen in andere klassen; handschoenen voor huishoudelijk gebruik; koffie-, thee- en chocoladebekers; glas-, porselein- en aardewerk, voor zover niet begrepen in andere klassen; koffiemolens, voor zover handbediend; koffiefilters, niet elektrisch.

<p>klasse 30 Koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs; honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn, sausen (waaronder slasausen); specerijen; ijs.</p>	<p>KI 30 Koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs; honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn, kruidensausen; specerijen; ijs; siroop; koffiebonen; gebrande en ongebrande koffie; koffie -aromaten.</p>
<p>Klasse 32 Bieren; minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.</p>	<p>KI 32 Bieren; minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.</p>
<p>Klasse 41 Onderwijs; verstrekken van opleiding, ontspanning, sportieve en culturele activiteiten, het verstrekken van ontspanning in de vorm van opgenomen muziek, opgenomen beelden en films.</p>	<p>KI 41 Opvoeding; opleiding; ontspanning; sportieve en culturele activiteiten; organiseren en houden van workshops, onder meer op het gebied van koffie en het bereiden van delicatessen; het organiseren van proeverijen, kookdemonstraties en overige soortgelijke bijeenkomsten voor culinaire, educatieve, culturele, recreatieve ontspannende doeleinden.</p>
	<p>KI 43 Restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken); tijdelijke huisvesting; horecadiensten, met inbegrip van cafés, café-restaurants en proeflokalen met als specialiteit koffie, thee en chocoladedranken.</p>

Klassen 11 en 21

42. Er is slechts sprake van complementariteit wanneer de waren en/of diensten dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar of dienst onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zodat de consumenten kunnen denken dat de productie van beide waren en diensten in handen is van een en dezelfde onderneming (zie in deze zin GEU, The O STORE, T-116/06, 24 september 2008). Volgens het Bureau is er sprake van een dergelijke complementariteit tussen "koffie" in klasse 30 van het ingeroepen recht en "koffiebranders, koffiefilters, elektrisch; koffiezetapparaten (elektrisch), koffieroosters; espressomachines" in klasse 11 van verweerder en "koffiemolens, voor zover handbediend; koffiefilters, niet elektrisch" in klasse 21 van verweerder. Sommige koffieproducenten brengen ook apparaten op de markt om de koffie te bereiden en koffie en de apparaten van verweerder kunnen in dezelfde winkels verkocht worden. Het publiek zal dan ook een relatie zien met de bestreden waren en de producent van koffie. Deze waren zijn naar oordeel van het Bureau licht soortgelijk.

43. De waren in de klassen 30 en 32 van de ingeroepen rechten zijn alle (ingrediënten van) dranken en etenswaren. Deze hebben een specifieke aard en bestemming. Ze worden gebruikt als bestanddeel van een nader te bereiden gerecht of drank of kunnen zelfstandig geconsumeerd worden door de mens. De overige waren in de klassen 11 en 21 van het bestreden teken zijn naar hun aard en bestemming totaal verschillend. Het betreft hier immers waren die niet dienen voor consumptie, maar voor allerlei andere zaken, zoals schoonmaken, verwarmen, het reinigen/verzorgen van materialen, mensen of dieren, alsook verschillende soorten eetgerei.

44. Voor wat betreft deze laatste waren dient opgemerkt te worden dat het Gerecht van Eerste Aanleg heeft geoordeeld in de zaak Waterford Stellenbosch dat er geen sprake is van soortgelijkheid tussen wijn en artikelen van glaswerk. Immers, hoewel het heel af en toe voorkomt dat wijn en artikelen van glaswerk in dezelfde distributiekanaal verkocht worden en er sprake kan zijn van een zekere mate van complementariteit tussen deze waren, bestaat er tussen deze waren geen soortgelijkheid, mede omdat het glaswerk voor andere zaken kan worden gebruikt en de wijn ook op andere wijzen kan worden gedronken, waardoor de complementariteit niet voldoende uitgesproken is om het bestaan van soortgelijkheid bij het publiek aan te nemen (zie GEA, arrest Waterford Stellenbosch, T-105/05, 12 juni 2007; bevestigd door het HvJEG, C-398/07 P, 7 mei 2009). Het Bureau is van oordeel dat in casu eenzelfde redenering opgaat voor de waren van opposant in de klassen 30 en 32 en de waren van verweerder. De distributiekanaal verschillen doorgaans ook en de waren van opposant kunnen los van de waren van verweerder geconsumeerd worden en de waren van verweerder hebben ook nog andere bestemmingen dan louter het consumeren van de waren in klasse 30.

Klasse 30

45. De waren "*koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs; honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn; specerijen; ijs*" komen *expressis verbis* voor in beide warenlijsten en zijn derhalve identiek.

46. "*Kruidensausen*" zijn identiek dan wel sterk soortgelijk aan "*sausen (waaronder slasausen)*" van het ingeroepen recht.

47. "*Siroop*" is sterk soortgelijk aan bijvoorbeeld "*melassestroop*" of "*honing*" in klasse 30 van het ingeroepen recht, evenals aan "*siropen*" in klasse 32 van het ingeroepen recht.

48. "*Koffiebonen; gebrande en ongebrande koffie en koffie –aromaten*" zijn identiek dan wel sterk soortgelijk aan "*koffie en koffiesurrogaten*".

Klasse 32

49. De waren in klasse 32 komen *expressis verbis* voor in beide warenlijsten en zijn derhalve identiek.

Klasse 41

50. De dienst "*opvoeding*" is eerder verbonden met onderwijs, waarbij er naast het bijbrengen van kennis ook sprake is van het aanleren door pedagogen van gewenst gedrag, dan met opleidingen, die zich richten op de kennisvergarig. Het Bureau acht deze diensten dan ook niet soortgelijk (zie in die zin ook BBIE oppositiebeslissing 2000973, SAPOASE, 29 september 2008).

51. De diensten "*opleiding; ontspanning; sportieve en culturele activiteiten*" komen *expressis verbis* voor in beide dienstenlijsten en zijn derhalve identiek.

52. Het "*organiseren en houden van workshops, onder meer op het gebied van koffie en het bereiden van delicatessen; het organiseren van proeverijen, kookdemonstraties en overige soortgelijke bijeenkomsten voor culinaire, educatieve, culturele, recreatieve ontspannende doeleinden*" is soortgelijk

aan de diensten "opleiding, ontspanning en culturele activiteiten" van opposant. Naast educatieve aspecten kunnen deze diensten immers evenzeer ontspannende en culturele aspecten hebben en gericht zijn op het (zinnig) invullen van de vrije tijd, hetgeen eveneens geassocieerd wordt met ontspanning en cultuur.

Klasse 43

53. In het algemeen zijn diensten en waren naar hun aard verschillend. In geval van waren gaat het om fysieke producten die overgedragen kunnen worden en in het geval van diensten gaat het om ontastbare activiteiten die verricht worden. Inherent aan deze verschillen is dat de wijze van gebruik van waren en diensten ook verschillend is. Waren en diensten kunnen echter wel complementair zijn, bepaalde diensten kunnen immers niet uitgevoerd worden zonder gebruik te maken van bepaalde waren.

54. Voor de diensten "restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken); horecadiensten, met inbegrip van cafés, café-restaurants en proeflokalen met als specialiteit koffie, thee en chocoladedranken" is er sprake van een dergelijke complementariteit. Er bestaat namelijk een nauwe band tussen de waren in de klassen 30 en 32 en deze diensten (zie in die zin ook GEU, YORMA'S, T-213/09, 15 februari 2011).

55. Voor wat betreft de dienst "tijdelijke huisvesting" van het betwiste teken, bestaat er eveneens een dergelijke complementariteit. Immers zal een onderdeel van de tijdelijke huisvesting ook inhouden dat men voorzien wordt/kan worden van spijzen en dranken. Deze waren en diensten zijn dus eveneens (in lichte mate) soortgelijk (zie in die zin ook BBIE oppositiebeslissing 2002608, CROCKTAIL, 29 mei 2009).

Conclusie

56. De waren en diensten zijn deels identiek, deels in meer of mindere mate soortgelijk en deels niet soortgelijk.

Vergelijking van de tekens

57. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

58. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

59. De ingeroepen rechten zijn identiek zijn, de te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
ALDI	KALDI

Visuele vergelijking

60. Het ingeroepen recht en het bestreden teken zijn zuivere woordmerken, bestaande uit respectievelijk vier en vijf letters, waarvan de laatste vier letters identiek zijn en de eerste letter verschillend is.

61. Hoewel de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEA, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), is het Bureau van oordeel dat dit in onderhavig geval de grote gelijkenissen niet wegneemt, er zijn immers vier letters identiek en er is slechts sprake van één letter verschil. Bovendien zijn alle letters van het ingeroepen recht identiek en in dezelfde volgorde hernomen in het bestreden teken.

62. Om deze redenen is het Bureau van oordeel dat de tekens visueel in hun totaalindruk overeenstemmend zijn.

Auditieve vergelijking

63. Merk en teken zullen respectievelijk als AL-DIE en KAL-DIE worden uitgesproken. Ze hebben hetzelfde aantal lettergrepen, waarvan de tweede lettergreep identiek is en de eerste lettergreep sterk gelijkend is. Merk en teken hebben dezelfde cadans.

64. Het Bureau is van oordeel dat de totaalindruk van de tekens auditief overeenstemmend is.

Begripsmatige vergelijking

65. Zowel ALDI als KALDI hebben geen betekenis. Een begripsmatige vergelijking is derhalve niet aan de orde.

Conclusie

66. De tekens stemmen visueel en auditief in hun totaalindruk overeen en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

A.2. Globale beoordeling

67. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

68. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In het voorliggende geval gaat het om waren en diensten die bestemd zijn voor het grote publiek en behoren tot de min of meer

courante aankopen van dit publiek. Het gemiddelde aandachtsniveau van dit publiek mag derhalve normaal geacht worden.

69. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). De ingeroepen rechten zijn fantasienamen en zijn niet beschrijvend of verwijzend. Opposant heeft niet de bekendheid van zijn merken op de markt ingeroepen of aangetoond. De merken hebben dus een normaal onderscheidend vermogen.

70. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

71. De tekens stemmen visueel en auditief in hun totaalindruk overeen en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. De waren en diensten zijn deels identiek, deels in meer of mindere mate soortgelijk en deels niet soortgelijk. Het Bureau is op grond van het bovenstaande van oordeel dat het publiek kan menen dat de identieke, dan wel soortgelijke waren en diensten afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming.

C. Conclusie

72. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring voor de identieke, dan wel (licht/sterk) soortgelijke waren en diensten.

IV. BESLUIT

73. De oppositie met nummer 2006253 wordt gedeeltelijk toegewezen.

74. Benelux depot 1218590 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren en diensten:

Klasse 11	Koffiebranders, koffiefilters, elektrisch; koffiezetapparaten (elektrisch), koffieroosters; espressomachines.
Klasse 21	Koffiemolens, voor zover handbediend; koffiefilters, niet elektrisch.
Klasse 30	Alle waren.
Klasse 32	Alle waren.
Klasse 41	Opleiding; ontspanning; sportieve en culturele activiteiten; organiseren en houden van workshops, onder meer op het gebied van koffie en het bereiden van delicatessen; het organiseren van proeverijen, kookdemonstraties en overige soortgelijke bijeenkomsten voor culinaire, educatieve, culturele, recreatieve ontspannende doeleinden.
Klasse 43	Alle diensten.

75. Benelux depot met nummer 1218590 wordt ingeschreven voor de volgende waren en diensten:

Klasse 11	Verlichtings-, verwarmings-, stoomopwekkings-, kook-, koel-, droog-, ventilatie- en waterleidingsapparaten en sanitaire installaties.
Klasse 21	Gerei en vaatwerk voor de huishouding of de keuken (niet van edele metalen noch verguld of verzilverd); kammen en sponzen; borstels (uitgezonderd penselen); materialen voor de borstelfabricage; reinigingsmateriaal; staalwol; ruw of halfbewerkt glas (uitgezonderd glas voor bouwdoeleinden); glas-, porselein- en aardewerk voor zover niet begrepen in andere klassen; handschoenen voor huishoudelijk gebruik; koffie-, thee- en chocoladebekers; glas-, porselein- en aardewerk, voor zover niet begrepen in andere klassen.
Klasse 41	Opvoeding.

76. Geen van de partijen wordt verwezen in de kosten op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 8 juli 2013

Saskia Smits
(*rapporteur*)

Pieter Veeze

Cocky Vermeulen

Administratieve behandelaar: Ellen van Holst